

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

URZĄD NADZORU EFTA

DECYZJA URZĘDU NADZORU EFTA

NR 15/04/COL

z dnia 18 lutego 2004 r.

zmieniająca po raz czterdziesty pierwszy zasady proceduralne i merytoryczne w dziedzinie pomocy państwa poprzez wprowadzenie nowego rozdziału 9C: tajemnica służbowa w decyzjach dotyczących pomocy państwa

URZĄD NADZORU EFTA,

Uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁽¹⁾, w szczególności jego art. 61–63 oraz Protokół 26.

Uwzględniając Porozumienie pomiędzy Państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości⁽²⁾, w szczególności jego art. 24, art. 5 ust. 2 lit. b) oraz art. 1 części I Protokołu 3⁽³⁾.

Zgodnie z art. 24 Porozumienia o Nadzorze i Trybunale, Urząd Nadzoru EFTA nadaje moc prawną postanowieniom Porozumienia EOG dotyczącym pomocy państwa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 lit. b) Porozumienia o Nadzorze i Trybunale, Urząd Nadzoru EFTA wydaje zawiadomienia lub wytyczne w kwestiach objętych Porozumieniem EOG, jeśli Porozumienie to lub Porozumienie o Nadzorze i Trybunale wyraźnie tak stanowi lub jeśli Urząd Nadzoru EFTA uznaje to za konieczne.

Przywołując Zasady proceduralne i merytoryczne w dziedzinie pomocy państwa⁽⁴⁾ przyjęte przez Urząd Nadzoru EFTA w dniu 19 stycznia 1994 r.

⁽¹⁾ Zwane dalej Porozumieniem EOG.

⁽²⁾ Zwane dalej Porozumieniem o Nadzorze i Trybunale.

⁽³⁾ Należy zauważyć, że zmiany w Protokole 3 do Porozumienia o Nadzorze i Trybunale, w następstwie porozumienia między Państwami EFTA z dnia 10 grudnia 2001 r. zmieniającego Protokół 3 do Porozumienia pomiędzy Państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości, weszły w życie dnia 28 sierpnia 2003 r. Zmiany te obejmują włączenie do Protokołu 3 „Rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania [dawnego] art. 93 Traktatu WE”.

⁽⁴⁾ Wytyczne w sprawie stosowania i interpretacji art. 61 i 62 Porozumienia EOG oraz art. 1 Protokołu 3 do Porozumienia o Nadzorze i Trybunale, przyjęte i wydane przez Urząd Nadzoru EFTA w dniu 19 stycznia 1994 r., Dz.U. L 231 z 3.9.1994, Suplement EOG nr 32, ostatnio zmienione decyzją Urzędu nr 198/03/COL z 5.11.2003, dotychczas nieopublikowaną. Zwane dalej „wytycznymi w sprawie pomocy państwa”.

Zgodnie z nowym komunikatem Komisji Europejskiej C (2003) 4582 w sprawie tajemnicy służbowej w decyzjach dotyczących pomocy państwa z dnia 1 grudnia 2003 r.⁽⁵⁾.

Mając na uwadze, że wyżej wspomniany komunikat ma również znaczenie dla Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

Mając na uwadze, że należy zagwarantować jednolite stosowanie zasad EOG w zakresie pomocy państwa na całym Europejskim Obszarze Gospodarczym.

Mając na uwadze, że zgodnie z pkt II części „Ogólne” zamieszczonej na końcu załącznika XV do Porozumienia EOG, Urząd Nadzoru EFTA przyjmuje, po konsultacji z Komisją, akty prawne odpowiadające tym, które zostały przyjęte przez Komisję Europejską.

Po konsultacji z Komisją Europejską.

Odwołując się do konsultacji, które Urząd Nadzoru EFTA odbył z Państwami EFTA w przedmiotowej sprawie na wielostronnym spotkaniu dnia 3 lutego 2004 r.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

- 1) Wytyczne w sprawie pomocy państwa zostają zmienione poprzez dodanie nowego rozdziału 9C pt. „Tajemnica służbowa w decyzjach dotyczących pomocy państwa”.
- 2) Nowy rozdział 9C Wytycznych w sprawie pomocy państwa został zamieszczony w Załączniku do niniejszej decyzji.

⁽⁵⁾ Komunikat Komisji C (2003) 4582 z dnia 1 grudnia 2003 r. w sprawie tajemnicy służbowej w decyzjach dotyczących pomocy państwa, opublikowany w Dz.U. C 297 z dnia 9.12.2003, str. 6.

- 3) Państwa EFTA zostaną poinformowane pismem zawierającym egzemplarz niniejszej decyzji wraz z wyżej wymienionym Załącznikiem.
- 4) Komisja Europejska zostaje poinformowana zgodnie z lit. d) Protokołu 27 do Porozumienia EOG za pomocą egzemplarza niniejszej decyzji wraz z wyżej wymienionym Załącznikiem.
- 5) Niniejsza decyzja wraz z Załącznikiem zostaje opublikowana w Sekcji EOG oraz w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

6) Niniejsza decyzja jest autentyczna w języku angielskim.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lutego 2004 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA

Hannes HAFSTEIN
Przewodniczący

Bernd HAMMERMANN
Członek Kolegium

ZAŁĄCZNIK

9C. TAJEMNICA SŁUŻBOWA W DECYZJACH DOTYCZĄCYCH POMOCY PAŃSTWA

9C.1. Wprowadzenie

- 1) Niniejszy komunikat określa, w jaki sposób Urząd nadzoru EFTA zamierza rozpatrywać wnioski państw EFTA, jako adresatów decyzji dotyczących pomocy państwa, w sprawie traktowania fragmentów tego rodzaju decyzji jako objętych obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej i z tego względu niepodlegających ujawnieniu w momencie opublikowania decyzji.
- 2) Wiąże się to z dwoma aspektami, a mianowicie:
  - a) określeniem informacji, które mogą zostać objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej; oraz
  - b) procedurą obowiązującą przy rozpatrywaniu tego typu wniosków.

9C.2. Ramy prawne

- 1) Artykuł 122 Porozumienia EOG, którego treść odpowiada art. 287 Traktatu WE, stanowi, że: „Przedstawiciele, delegaci oraz eksperci Umawiających się Stron, jak również urzędnicy i inni pracownicy działający w ramach niniejszego Porozumienia zobowiązani są, również po zaprzestaniu pełnienia swoich funkcji, nie ujawniać informacji, które ze swej natury objęte są tajemnicą zawodową; w szczególności informacji dotyczących przedsiębiorstw i ich stosunków handlowych lub kosztów własnych.”
- 2) Znalazło to również odzwierciedlenie w art. 24 i 25 części II Protokołu 3 do Porozumienia o Nadzorze i Trybunale w sprawie zadań i uprawnień Urzędu Nadzoru EFTA w dziedzinie pomocy państwa ⁽¹⁾.
- 3) Artykuł 16 Porozumienia o Nadzorze i Trybunale stanowi, że: „Decyzje Urzędu Nadzoru EFTA określają powody, dla których zostały przyjęte”.
- 4) Artykuł 6 ust. 1 zdanie pierwsze Protokołu 3 do Porozumienia o Nadzorze i Trybunale określa dalej w odniesieniu do decyzji o wszczęciu formalnych postępowań wyjaśniających: „Decyzja o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego zawiera podsumowanie istotnych kwestii faktycznych i prawnych, wstępną ocenę Urzędu Nadzoru EFTA odnośnie do charakteru pomocy w przypadku proponowanego środka oraz określa wątpliwości co do jego zgodności ze wspólnym rynkiem (...)”.

9C.3. Określenie informacji, które mogą zostać objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej

- 1) Trybunał Sprawiedliwości WE ustalił, że chociaż art. 287 Traktatu WE odnosi się przede wszystkim do informacji uzyskanych od przedsiębiorstw, wyrażenie „a zwłaszcza” wskazuje na to, że odnośna zasada jest zasadą ogólną, która ma zastosowanie również do innych informacji poufnych ⁽²⁾.
- 2) Z powyższego wynika, że tajemnica służbowa obejmuje zarówno tajemnice handlowe jak i inne informacje poufne.
- 3) Nie ma powodów, aby pojęciom „tajemnica handlowa” i „inne informacje poufne” nadawać znaczenie różniące się od znaczenia, jakie zostało tym terminom nadane w kontekście procedur dotyczących ochrony konkurencji i procedur w zakresie kontroli połączeń przedsiębiorstw. Fakt, że w procedurach dotyczących ochrony konkurencji i procedurach w zakresie kontroli połączeń przedsiębiorstw nadawcami decyzji Urzędu są przedsiębiorstwa, podczas gdy w przypadku postępowań dotyczących pomocy państwa adresatami są państwa EFTA, nie stanowi przeszkody do jednakowego traktowania przy określaniu, które informacje mogą stanowić tajemnicę handlową lub informację poufną innego rodzaju.

⁽¹⁾ Należy zauważyć, że zmiany w Protokole 3 do Porozumienia o Nadzorze i Trybunale, w następstwie porozumienia między państwami EFTA z dnia 10 grudnia 2001 r. zmieniającego Protokół 3 do Porozumienia pomiędzy państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości, weszły w życie dnia 28 sierpnia 2003 r. Zmiany te obejmują włączenie do Protokołu 3 „Rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania [dawnego] art. 93 Traktatu WE”.

⁽²⁾ Sprawa 145/83 *Adams przeciwko Komisji* [1985] Zb. Orz. 3539, pkt 34, oraz sprawa T-353/94 *Postbank przeciwko Komisji* [1996] Zb. Orz. II-921, pkt 86.

9C.3.1. *Tajemnice handlowe*

- 1) Tajemnice handlowe mogą dotyczyć wyłącznie informacji odnoszących się do działalności handlowej, która posiada rzeczywistą lub potencjalną wartość ekonomiczną; ujawnienie lub wykorzystanie tych informacji mogłoby skutkować ekonomicznymi korzyściami dla innych przedsiębiorstw. Typowe przykłady to sposoby oszacowania kosztów produkcji i dystrybucji, tajemnice produkcyjne (takie jak objęte tajemnicą, mające wartość handlową projekty, wzory, procesy lub urządzenia, które są używane do wytwarzania, przygotowywania, składania lub przetwarzania artykułów handlowych i które można uznać za produkt końcowy powstały w wyniku dokonania innowacji albo podjęcia istotnych wysiłków) i procesy produkcyjne, źródła zaopatrzenia, wyprodukowane i sprzedane ilości, udział w rynku, lista klientów i dystrybutorów, plany marketingowe, struktura cen zakupu, polityka sprzedaży oraz informacje na temat wewnętrznej struktury przedsiębiorstwa.
- 2) Wydaje się, że zasadniczo tajemnice handlowe mogą odnosić się wyłącznie do beneficjenta pomocy (lub innej strony trzeciej) i że mogą dotyczyć jedynie informacji przedstawionych przez państwo EFTA (lub stronę trzecią). W związku z tym oświadczenia samego Urzędu (w których na przykład wyrażone zostały obawy co do wykonalności planu restrukturyzacji) nie mogą zostać objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej.
- 3) Fakt, że ujawnienie informacji może zaszkodzić przedsiębiorstwu, nie jest sam w sobie wystarczającą podstawą do stwierdzenia, że takie informacje powinny zostać uznane za tajemnicę handlową. Na przykład decyzja Urzędu o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego w przypadku pomocy na restrukturyzację może podawać w wątpliwość niektóre aspekty planu restrukturyzacji w świetle informacji uzyskanych przez Urząd. Taka decyzja mogłaby (ponadto) mieć negatywny wpływ na sytuację kredytową przedsiębiorstwa. Nie prowadziłyby to jednak koniecznie do wniosku, że informacje, na których została oparta decyzja, należy uznać za tajemnice handlowe.
- 4) Na ogół Urząd będzie korzystać z następującej, niepełnej listy kryteriów do celów określenia, czy można uznać, że informacje stanowią tajemnice handlowe:
  - a) zakres, w jakim informacje są znane poza przedsiębiorstwem;
  - b) zakres, w jakim zostały podjęte środki w celu ochrony informacji w samym przedsiębiorstwie, na przykład za pomocą klauzul zakazu konkurencji lub wymogu podpisania przez pracowników czy przedstawicieli umów o nieujawnianiu informacji itp.;
  - c) wartość informacji dla przedsiębiorstwa i jego konkurentów;
  - d) wysiłek lub inwestycje, jakie przedsiębiorstwo musiało podjąć w celu uzyskania informacji;
  - e) wysiłek, jaki inni musieliby podjąć w celu uzyskania lub skopiowania informacji;
  - f) stopień ochrony zapewniony tego rodzaju informacjom na mocy ustawodawstwa zainteresowanych państw EFTA.
- 5) Z zasady Urząd uważa, że następujące informacje w zwyczajnych okolicznościach nie mogłyby zostać objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej:
  - a) informacje publicznie dostępne, w tym informacje udostępniane wyłącznie za opłatą w ramach wyspecjalizowanych usług informacyjnych lub informacje powszechnie znane specjalistom z danej dziedziny (na przykład powszechnie znane inżynierom lub lekarzom medycyny). Podobnie obroty przedsiębiorstwa zazwyczaj nie są uznawane za tajemnicę handlową, gdyż ich wysokość jest publikowana w rocznym sprawozdaniu finansowym lub też znana na rynku w inny sposób. Wnioski o objęcie klauzulą poufności dotyczące wysokości obrotów, które nie są podane do publicznej wiadomości, należy uzasadnić; każdy z tych wniosków podlega osobnej ocenie. Jeśli informacje nie są publicznie dostępne, nie oznacza to koniecznie, że informacje te mogą zostać uznane za tajemnicę handlową;
  - b) informacje dotyczące historii działalności, w szczególności informacje, które sięgają przynajmniej pięciu lat wstecz;
  - c) informacje statystyczne lub podsumowujące;
  - d) nazwy beneficjentów pomocy, sektor działalności, cel i kwota pomocy itp.
- 6) W wyjątkowych przypadkach, w razie wniosku o odstępstwo od wyżej wymienionych zasad należy podać szczegółowe uzasadnienie.

9C.3.2. *Inne informacje poufne*

- 1) W zakresie procedur dotyczących ochrony konkurencji i procedur w zakresie kontroli połączeń przedsiębiorstw, informacje poufne obejmują niektóre rodzaje informacji przekazywanych Urzędowi pod warunkiem przestrzegania klauzuli poufności (na przykład badanie rynku zlecone przez przedsiębiorstwo, które jest stroną postępowania, i stanowiące część jego własności). Wydaje się, że podobnie można postąpić w przypadku decyzji dotyczących pomocy państwa.
- 2) W dziedzinie pomocy państwa mogą jednak istnieć takie rodzaje informacji poufnych, jakie niekoniecznie istnieją w kontekście procedur dotyczących ochrony konkurencji i procedur w zakresie kontroli połączeń przedsiębiorstw, odnoszące się w szczególności do tajemnic państwowych lub innych informacji poufnych dotyczących działalności organizacyjnej państwa. Ogólnie, w świetle obowiązku przedstawienia przez Urząd powodów decyzji i wymogów dotyczących przejrzystości, informacje takie mogą zostać objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej jedynie w naprawę wyjątkowych okolicznościach. Na przykład informacje dotyczące organizacji i kosztów usług publicznych w zwyczajnych okolicznościach nie zostaną uznane za „inne informacje poufne” (choć mogą one stanowić tajemnicę handlową, jeśli spełnione są kryteria określone w sekcji 9C.3.1.).

9C.4. **Stosowana procedura**

9C.4.1. *Zasady ogólne*

- 1) Głównym zadaniem Urzędu jest pogodzenie dwóch przeciwstawnych obowiązków, a mianowicie wymogu przedstawienia przez Urząd powodów decyzji na mocy art. 16 Porozumienia o Nadzorze i Trybunale, wiążącego się z zadaniem o to, aby decyzje Urzędu zawierały wszelkie istotne informacje, na których zostały oparte, oraz obowiązku zachowania tajemnicy służbowej.
- 2) Oprócz podstawowego obowiązku podania powodów decyzji, Urząd musi uwzględnić potrzebę skutecznego stosowania zasad w zakresie pomocy państwa (między innymi umożliwiając państwu EFTA, beneficjentom i zainteresowanym stronom przedstawienie uwag co do jego decyzji lub zakwestionowanie tych decyzji) oraz potrzebę przejrzystości swojej polityki. Z powyższych względów istnieje nadrzędny interes w podawaniu do publicznej wiadomości pełnej treści decyzji Urzędu. Zasadniczo wnioski o objęcie klauzulą poufności mogą być rozpatrywane pozytywnie jedynie w przypadku, gdy ochrona tajemnic handlowych lub innych informacji poufnych zasługujących na taką ochronę jest absolutnie konieczna.
- 3) Tajemnice handlowe i inne informacje poufne nie są objęte bezwzględną ochroną – oznacza to na przykład, że mogłyby zostać ujawnione w przypadku, gdyby okazały się mieć zasadnicze znaczenie dla celów uzasadnienia decyzji Urzędu. Oznacza to, że informacje konieczne do celów określenia środka pomocy i beneficjenta pomocy w zwyczajnych okolicznościach nie mogą zostać objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej. Podobnie informacje konieczne, aby wykazać, że warunki określone w art. 61 Porozumienia EOG zostały spełnione, w zwyczajnych okolicznościach nie mogą zostać objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej. Jednakże Urząd będzie musiał starannie rozważyć, czy konieczność opublikowania jest ważniejsza, biorąc pod uwagę szczególne okoliczności sprawy, od szkody, jaką ujawnienie informacji mogłoby przynieść danemu państwu EFTA lub przedsiębiorstwu.
- 4) Z przeznaczonej do upublicznienia wersji decyzji Urzędu można usunąć pewne elementy przyjętej wersji jedynie w przypadku objęcia ich tajemnicą służbową. Ustępy nie mogą ulec przesunięciu i żadne zdanie nie może zostać dodane lub zmienione. W przypadku gdy Urząd uzna, że niektóre informacje nie mogą zostać ujawnione, można dodać przypis parafrazujący nieujawnioną informację lub wskazujący na jej znaczenie lub wielkość, jeśli będzie to z korzyścią dla zapewnienia zrozumiałości i spójności decyzji.
- 5) Wnioski o nieujawnianie pełnej treści decyzji lub istotnych jej części czyniące uzasadnienie decyzji Urzędu niezrozumiałym nie mogą zostać zatwierdzone.
- 6) W przypadku udziału strony składającej skargę, Urząd uwzględni zainteresowanie tej strony potwierdzeniem przyczyn, dla których Urząd przyjął określoną decyzję, bez konieczności wszczęcia postępowania przed Trybunałem⁽³⁾. Z tego względu wnioski państw EFTA o to, aby fragmenty decyzji dotyczące zarzutów stron składających skargi były objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej, będą musiały być szczególnie dobrze uzasadnione i przekonujące. Z drugiej strony w zwyczajnych okolicznościach Urząd nie będzie skłonny do ujawnienia informacji, co do których przypuszcza się, że są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej, w przypadku gdy istnieje podejrzenie, że skarga została złożona przede wszystkim w celu uzyskania dostępu do tych informacji.

⁽³⁾ Sprawa C-367/95 P *Komisja przeciw Sytraval* [Zb. Orz.] 1998, I-1719, pkt 64.

- 7) Państwa EFTA nie mogą powoływać się na tajemnicę służbową, aby odmówić dostarczenia Urzędowi informacji, które Urząd uznaje za konieczne do celów zbadania środków pomocy. W tym względzie należy się odnieść do procedury określonej w Protokole 3 do Porozumienia o Nadzorze i Trybunale (w szczególności art. 2 ust. 2, art. 5, 10 i 16 w części II Protokołu 3).

9C.4.2. Procedura

- 1) Urząd obecnie bezzwłocznie powiadamia o swoich decyzjach zainteresowane państwo EFTA, umożliwiając temu ostatniemu wskazanie, zwykle w terminie 15 dni roboczych, które informacje państwo to uważa za objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej. Termin ten może ulec przedłużeniu w przypadku, gdy Urząd i zainteresowane państwo EFTA dojdą do porozumienia w tej kwestii.
- 2) Jeżeli w terminie wyznaczonym przez Urząd zainteresowane państwo EFTA nie wskaże, które informacje uważa za objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej, w zwyczajnych okolicznościach ujawniona zostanie pełna treść decyzji.
- 3) W przypadku gdy zainteresowane państwo EFTA wnioskuje o objęcie określonych informacji obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej, musi ono wskazać, które fragmenty powinny zostać objęte tym obowiązkiem, oraz przedstawić uzasadnienie w odniesieniu do każdego z fragmentów, dla którego wnioskuje o nieujawnianie.
- 4) Następnie Urząd rozpatruje bezzwłocznie wnioski państwa EFTA. Jeżeli Urząd nie zgadza się na objęcie określonych fragmentów decyzji obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej, podaje powody, dla których jego zdaniem fragmenty te nie mogą zostać pominięte w podanej do publicznej wiadomości wersji decyzji. W razie nieprzedstawienia przez państwo EFTA możliwego do zaakceptowania uzasadnienia wniosku (tj. argumentacji, która nie jest w sposób oczywisty nieistotna lub nieprawidłowa), Urząd nie musi już określać przyczyn, dla których fragmenty te nie mogą zostać pominięte w podanej do publicznej wiadomości wersji decyzji – wystarczy, jeśli powoła się na brak uzasadnienia.
- 5) Jeżeli Urząd wyraża zgodę na to, aby niektóre fragmenty były objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej, nie zgadzając się w pełni z wnioskiem państwa EFTA, powiadamia o tym państwo EFTA, przekazując mu nowy projekt decyzji i wskazując na fragmenty, które zostały pominięte. Jeżeli Urząd wyraża zgodę na to, aby fragmenty wskazane przez państwo EFTA zostały objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej, tekst decyzji zostanie opublikowany zgodnie z art. 26 w części II Protokołu 3 do Porozumienia o Nadzorze i Trybunale, z pominięciem fragmentów objętych obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej. Fragmenty pominięte są sygnalizowane w tekście⁽⁴⁾.
- 6) Od otrzymania decyzji, w której Urząd wyjaśnia, dlaczego nie zgadza się na nieujawnienie niektórych fragmentów, państwo EFTA ma 15 dni roboczych na odpowiedź i dostarczenie dodatkowych informacji uzasadniających wnioski.
- 7) Jeżeli zainteresowane państwo EFTA nie podejmie żadnych działań w terminie wyznaczonym przez Urząd, Urząd w zwyczajnych okolicznościach publikuje decyzję zgodnie z tym, co zostało wskazane w jego odpowiedzi na pierwotny wniosek ze strony państwa EFTA.
- 8) Jeżeli zainteresowane państwo EFTA przedłoży dodatkowe informacje w wyznaczonym terminie, Urząd bezzwłocznie analizuje te informacje. Jeżeli Urząd wyrazi zgodę na to, aby fragmenty wskazane przez państwo EFTA zostały objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej, tekst decyzji zostanie opublikowany zgodnie z tym, co zostało określone powyżej.
- 9) W przypadku gdy dojdzie do porozumienia okazuje się niemożliwe, Urząd przystępuje niezwłocznie do opublikowania swojej decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego. Decyzje takie muszą zawierać podsumowanie istotnych kwestii faktycznych i prawnych, wstępną ocenę odnośnie do charakteru pomocy w przypadku proponowanego środka oraz określać wątpliwości co do jego zgodności ze wspólnym rynkiem. Oczywiście jest, że należy zawrzeć niektóre najistotniejsze informacje w celu umożliwienia stronom trzecim i pozostałym państwom EFTA zgłoszenie użytecznych uwag. Obowiązek Urzędu w kwestii dostarczenia tych najistotniejszych informacji w zwyczajnych okolicznościach ma pierwszeństwo przed wszelkimi roszczeniami dotyczącymi ochrony tajemnic handlowych czy innych informacji poufnych. Ponadto w interesie beneficjenta a także zainteresowanych stron leży możliwie jak najszybsze uzyskanie dostępu do takiej decyzji. Dopuszczenie do zwłoki w tym względzie stanowiłoby zagrożenie dla procesu kontroli pomocy państwa.

⁽⁴⁾ Poprzez użycie nawiasów kwadratowych [...] i zaznaczenie w przypisie „objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej”.

- 10) W przypadku gdy okazuje się niemożliwe dojście do porozumienia w sprawie wniosków o objęcie obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej pewnych informacji zawartych w decyzjach o niewnoszeniu zastrzeżeń oraz decyzjach zamykających postępowanie wyjaśniające, Urząd powiadamia dane państwo EFTA o swojej ostatecznej decyzji, przedstawiając jednocześnie tekst przeznaczony do publikacji i zostawiając państwu EFTA kolejne 15 dni roboczych na odpowiedź. W przypadku braku odpowiedzi, którą Urząd uznałby za słuszną, Urząd w zwyczajnych okolicznościach przystępuje do opublikowania decyzji.
- 11) W chwili obecnej Urząd dokonuje przeglądu swoich formularzy zgłoszeniowych odnoszących się do pomocy państwa. W celu uniknięcia zbędnej wymiany pism z państwami EFTA oraz opóźnień w publikacji decyzji, Urząd zamierza w przyszłości zamieścić w formularzu pytanie o to, czy zgłoszenie zawiera informacje, które nie powinny zostać opublikowane, wraz z uzasadnieniem ich niepublikowania. Jedynie w przypadku gdy odpowiedź na to pytanie będzie twierdząca, Urząd rozpocznie wymianę pism z państwem EFTA w odniesieniu do poszczególnych przypadków. Podobnie, jeśli Urząd będzie wymagać dodatkowych informacji, państwo EFTA będzie musiało zaznaczyć w stosownym przypadku w momencie dostarczenia wymaganych informacji, że informacje te nie powinny zostać opublikowane, oraz podać powody ich niepublikowania. Jeżeli Urząd wykorzysta w swojej decyzji informacje w ten sposób określone przez państwo EFTA, przekaże przyjętą decyzję państwu EFTA, podając powody, dla których jego zdaniem fragmenty te nie mogą zostać pominięte w podanej do publicznej wiadomości wersji decyzji, zgodnie z tym, co zostało określone powyżej.
- 12) Po podjęciu przez Urząd decyzji w sprawie tego, jakie treści zostaną opublikowane, oraz powiadomieniu państwa EFTA o ostatecznej decyzji, państwo EFTA decyduje, czy skorzysta z dostępnych mu środków sądowych, w tym ze środków tymczasowych, w terminie przewidzianym w art. 36 Porozumienia o Nadzorze i Trybunale.

9C.4.3. Strony trzecie

- 1) W przypadku gdy strony trzecie inne niż zainteresowane państwo EFTA (na przykład strony składające skargę, inne państwa EFTA lub beneficjent) przedstawiają informacje w ramach postępowań dotyczących pomocy państwa, niniejsze wytyczne stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

9C.4.4. Stosowanie w czasie

- 1) Niniejsze wytyczne nie mogą ustanowić prawnie wiążących przepisów, nie jest to też ich celem. Określają one tylko z wyprzedzeniem, dla zachowania dobrych praktyk administracyjnych, sposób, w jaki Urząd zamierza zająć się kwestią poufności w przypadku postępowań dotyczących pomocy państwa. Z zasady, w przypadku braku porozumienia, przeznaczona do opublikowania decyzja Urzędu może być przedmiotem szczególnego sądowego postępowania odwoławczego. Zwążywszy na fakt, że niniejsze wytyczne odnoszą się tylko do zagadnień proceduralnych (oraz w dużej mierze określają istniejącą praktykę), stosuje się je ze skutkiem natychmiastowym, także w przypadku decyzji o niewnoszeniu zastrzeżeń ⁽⁵⁾, o dostęp do których starają się strony trzecie i które zostały przyjęte przed wejściem w życie niniejszych zmian ⁽⁶⁾ w Protokole 3 do Porozumienia o Nadzorze i Trybunale.

⁽⁵⁾ Decyzje o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego oraz decyzje ostateczne przyjęte przed tą datą zostały już opublikowane w Sekcji EOG Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich (którego nazwę zmieniono po wejściu w życie Traktatu z Nicei na Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej). Przed opublikowaniem państwa EFTA mogą wskazać, czy niektóre informacje są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej.

⁽⁶⁾ Patrz przypis 1.